

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย :

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Sources)

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาบาลี. ฉบับมหาจุฬาเตปิฎก, ๒๕๐๐.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาไทย. ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย,

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. อรรถกถาบาลี . ฉบับมหาจุฬาอรรถกถา, กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๒.

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธวิทยาลัย. พระไตรปิฎกพร้อมอรรถกถา แปล. ชุด ๙๑ เล่ม. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธวิทยาลัย, ๒๕๔๑.

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Sources)

(๑) หนังสือ

“การสร้างพระพุทธรูปกับภูมิปัญญาไทย”, [ออนไลน์], <http://www.whitemedia.org/wmacontent/view/๒๑๘/๖/> [๒ มีนาคม ๒๕๕๓].

“อานิสงส์การสร้างพระ”, [ออนไลน์], <http://www.tanuluck.com/อานิสงส์การสร้างพระ.html> [๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓].

“อานิสงส์การสร้างพระพุทธรูป”, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://www.kaskaew.com/index> [๒๐ มีนาคม ๒๕๕๔].

เกษมสุข ภาสกริต, ศิลปะกับพระพุทธรูป, (กรุงเทพมหานคร : คณะทำงานบ้านมธุระ ,เอกสาร
สิ่งพิมพ์บ้านมธุระ, ๒๕๔๔), หน้า ๓๑-๓๘.

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์, การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานทดสอบทาง
โสภา ชูพิบูลย์, ความเห็นของครูสังคมศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนา
ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษาในคู่มือพัฒนาจริยศึกษาศาสนา,
(กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๓๙), หน้า ๒๔๐.

กรมการศาสนา, พระปฐมสมโพธิกถา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา), หน้า ๕๑๐-๕๑๑.

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๓๒), หน้า ๑๔๒.

จ.เปรียญ, อานิสงส์ ๑๐๘ กัณฑ์, (กรุงเทพมหานคร : อำนวยการสำนักพิมพ์, ๒๕๑๐), หน้า ๓๗๐.

จิตร บัวบุศย์, สกulptศิลปะพระพุทธรูปในประเทศไทย : มรดกวัฒนธรรมไทย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อุดมศิลป์, ๒๕๐๗). หน้า ๒๑.

จิตร บัวบุศย์, สกulptศิลปะ-พระพุทธรูปในประเทศไทยมรดกวัฒนธรรม, (พระนคร : โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๐๗), หน้า ๔๔-๔๗.

ฐานข้อมูลช่างสิบหมู่, ไทยศึกษาเรื่องช่างไทย, ฐานข้อมูลบรรณานุกรมช่างสิบหมู่ ศึกษากรณีช่างหล่อ, (นครปฐม: สถาบันศิลปกรรม กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม), แหล่งที่มา : <http://www.phraphuttharoop.com> [๑๕ มีนาคม ๒๕๕๓].

น. ณ ปากน้ำ, ความเป็นมาของสถูปเจดีย์ในสยามไทย, (กรุงเทพมหานคร : ศูนย์การพิมพ์พลชัย, ๒๕๒๙), หน้า ๔๙-๕๑.

น. ณ ปากน้ำ, ปกิณกะศิลปะไทยในสยาม น. ณ ปากน้ำ : พระพุทธรูป, (กรุงเทพมหานคร : เมืองโบราณ, ๒๕๔๓), หน้า ๑๖.

นิพนธ์ แจ้งเอี่ยม, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : เอกมัยการพิมพ์, ๒๕๒๕), หน้า ๒๓๐.

ปรมะ สตะเวทิน, หลักนิเทศศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, ๒๕๔๐), หน้า ๑๑๖-๑๑๗.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ, พฤติกรรมศาสตร์ พฤติกรรมสุขภาพ และสุขศึกษา, (กรุงเทพมหานคร :

พร้อม สุทัศน์ ณ อยุธยา, พระพุทธรูปบูชา, (พระนคร : โรงพิมพ์ ส.ประสิทธิ์, ๒๕๑๒.

พระธรรมโกษาจารย์ (ชอบ อนุจารีเถระ), ตำนานพระพุทธรูปปางต่าง ๆ, (ธนบุรี : โรงพิมพ์ประยูรวงศ์, ๒๕๐๕.

พระพุทธรูปแบบมอญในชั้นเดิมไม่ได้รับอิทธิพลของศิลปะคันธารราฐเลย แต่เป็นแบบอินเดียแท้สันนิษฐานว่า ช่างอินเดียคงจะทราบข่าวว่าช่างคันธารราฐคิดทำพระพุทธรูปเป็นรูปมนุษย์ขึ้นบ้าง ส่วนพระพุทธรูปแบบอมราวดีนั้น แกะแบบจิ๋วเป็นอีกอย่างหนึ่งและเปลี่ยนเส้นพระเกศาเป็นขมวด๒๔กรมศิลปากร, วิวัฒนาการพุทธสถานไทย, (กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์ พรินต์ติ้งกรุ๊ป จำกัด, ๒๕๓๓), หน้า ๑๒๓-๑๒๔.

พระราชธรรมนิเทศ (ระแบบ ฐิตญาโณ), ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา, (กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., ม.ป.ป.), หน้า ๑๖๔.

พระราชสุทธินาถมณฑล วัดอัมพวัน สิงห์บุรี, “อานิสงส์ สร้างพระพุทธรูป”, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html> [๒๐ มีนาคม ๒๕๕๔].

พระสุชาติ วชิรปัญญา (นาอุดม), ศึกษาวิเคราะห์ พระแก้วมรกต พระคู่บ้านคู่เมืองของไทย, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑.

พระอาจารย์สว สุมโน, ประวัติการสร้างพระกริ่ง พระชัยวัฒน์ศรีนคร, (กรุงเทพมหานคร : ม.ป.พ, ๒๕๑๖), อัดสำเนา.

พุทธทาสภิกขุ, ภาพพุทธประวัติจากหินสลักยุคก่อนมีพระพุทธรูปในประเทศไทยอินเดีย พ.ศ. ๓๐๐-๕๐๐, (กรุงเทพมหานคร : ชามากราฟิคส์ไซด์, ๒๕๐๙), หน้า ๑-๑๙.

มานิต วลลิโกตม, วิวัฒนาการสร้างพระพุทธรูป, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรรมสรรพสามิตร, ๒๕๑๕), หน้า ๒๕.

วุฒิชัย จำนง, พฤติกรรมการตัดสินใจ, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์, ๒๕๒๓), หน้า ๒๒๑.

ศ.ม.จ. สุภัทรดิศ ดิศกุล, ศิลปะในประเทศไทย, พิมพ์ครั้งที่ ๑๑, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๓๙), หน้า ๑๖-๓๖.

ศ.หลวงบริบาลบุรีภัณฑ์ (ป่วน อินทวงศ์), เราเคารพพระพุทธรูปอย่างไร, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ยูไนเต็โปรดักชั่น, ๒๕๓๑), หน้า ๘๓-๘๔.

ศ.หลวงบริบาลบุรีภัณฑ์, พระพุทธรูปปางต่างๆ, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ยูไนเต็โปรดักชั่น, พ.ศ.๒๕๓๑), หน้า ๙๘-๙๙.

ศาสตราจารย์ หลวงบริบาลบุรีภัณฑ์, พระพุทธรูปสมัยต่าง ๆ ในประเทศไทย และตำนานพระพิมพ์ของศาสตราจารย์ ยอช เซเดส์, พิมพ์ครั้งที่ ๒๗, (พระนคร : กรมศิลปากร, ๒๕๑๔), หน้า ๒๑, ๒๙.

สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ, ตำนานพุทธเจดีย์, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา, ๒๕๑๕), หน้า ๕๓-๕๔.

สมพร ไชยภูมิธรรม, ปางพระพุทธรูป, (กรุงเทพมหานคร : ตันธรรมสำนักพิมพ์, ๒๕๔๓), หน้า ๑๕.
 สุจิตต์ วงษ์เทศ, มูลเหตุที่เกิดการสร้างพระพุทธรูปอู่ฟากนิสถาน : สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ, (กรุงเทพมหานคร : มติชน, ๒๕๔๕), หน้า ๔.

สุจิตต์ วงษ์เทศ, มูลเหตุที่เกิดการสร้างพระพุทธรูปอู่ฟากนิสถาน : สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ, หน้า ๔.

หลวงบริบาลบุรีภัณฑ์, พระพุทธรูปปางต่างๆ ในประเทศไทย, หน้า ๓๘-๔๑.

หลวงพ่อดินเตอร์ (พระครูปลัดโสภิต ธีรธัมมโฆส), มหัทศจรยพุทธานุภาพ, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทฟิล สไตน์ จำกัด, ๒๕๔๗), หน้า ๔๕-๔๘.

อ้อมเดือน สดมณี, เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาสังคม, (สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, ๒๕๒๙), หน้า ๒๑๓.

อาจารย์เขียน ยิ้มศิริ, พุทธานุสรณ์, (พระนคร : บุญส่งการพิมพ์, ๒๕๐๐), หน้า ๒๖-๒๗.

อาณาเขตคันธารราช ปัจจุบันนี้อยู่ในดินแดนประเทศอัฟกานิสถานบ้าง และอินเดียบริเวณมณฑล
ในทิศตะวันตกเฉียงเหนือ (ปัจจุบันนี้เป็นประเทศปากีสถาน).

(๒) วิทยานิพนธ์

กীরติ กมลประเทืองกร, “คุณค่าของการสวดมนต์ที่มีต่อพุทธศาสนิกชนในสังคมไทย : กรณีศึกษา
พุทธศาสนิกชน วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ กรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร
มหาบัณฑิต (พระพุทธศาสนา), (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย, ๒๕๕๑), หน้า ก-ข.

นายรอบทิศ ไวยสุศรี, “ การศึกษาวิเคราะห์พระเครื่องในฐานะเป็นกุศโลบายในการปฏิบัติธรรม”,
วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย, ๒๕๕๐.

พระมหาศักดิ์พิชิต ฐานสีโท (ชัยดี), “ศึกษาบทบาทการเผยแผ่พุทธธรรมของพระวิสุทธาธิปดี (วี
ระ ภาทจารี) (๒๕๔๙)”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (ธรรมนิเทศ), (บัณฑิต
วิทยาลัย : มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙), หน้า ก-ข.

พระสุชาติ วชิรปญโญ (นาอุดม), “ศึกษาวิเคราะห์ พระแก้วมรกต พระคู่บ้านคู่เมืองของไทย”,
วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย, ๒๕๕๑), หน้า ๗๔-๗๕.

พระสุชาติ วชิรปญโญ (นาอุดม), “ศึกษาวิเคราะห์พระแก้วมรกตพระคู่บ้านคู่เมืองของไทย”,
วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย, ๒๕๕๑), อ้างใน เจนจบ ยิ่งสมล, พระพุทธรูปสำคัญในเมืองไทย, หน้า ๓๒.

พระสุชาติ วชิรปญโญ (นาอุดม), ศึกษาวิเคราะห์ พระแก้วมรกต พระคู่บ้านคู่เมืองของไทย,
วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย, ๒๕๕๑), หน้า ๘๕.

พระสุชาติ วชิรปญโญ (นาอุดม), ศึกษาวิเคราะห์ พระแก้วมรกต พระคู่บ้านคู่เมืองของไทย,
วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย, ๒๕๕๑), หน้า ก-ข.

พันเอกหญิงฟองสมุทร วิชามูล, “ ศึกษาหาปฐิสลักษณ์ของพระพุทธเจ้า”, วิทยานิพนธ์พุทธ
ศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย,
๒๕๔๘), หน้า ก-ข.

พุทธทาสภิกขุ, ภาพพุทธประวัติจากหินสลักยุคก่อนมีพระพุทธรูปในประเทศอินเดีย พ.ศ. ๓๐๐-๕๐๐, (กรุงเทพมหานคร : ชามากราฟิคดีไซด์, ๒๕๐๙), หน้า ๑-๑๙.

มานิต วลลิโถม, วิวัฒนาการสร้างพระพุทธรูป, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรรมสรรพสามิตร, ๒๕๑๕), หน้า ๒๕.

อึ้งใน พระมหาวิชาญ เลี้ยวเส็ง, “พุทธศิลป์กับการท่องเที่ยว : ศึกษาบทบาทของวัดในการอนุรักษ์พุทธศิลป์เพื่อการท่องเที่ยว”, วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๔๔), หน้า ๒๔-๒๘.

อาจารย์เขียน ยิ้มศิริ, พุทธานุสรณ์, (พระนคร : บุญส่งการพิมพ์, ๒๕๐๐), หน้า ๒๖-๒๗.

อาณาเขตคันธารราษฎร์ ปัจจุบันนี้อยู่ในดินแดนประเทศอัฟกานิสถานบ้าง และอินเดียบริเวณมณฑลในทิศตะวันตกเฉียงเหนือ (ปัจจุบันนี้เป็นประเทศปากีสถาน).

๒. ภาษาอังกฤษ

Kohlberg Lawrence, Moral Development and Behavior, New York : Kolt Rinehart and Winston Co; ๑๙๖๕.